

«بررسی و ارائه تحلیل از وضعیت دوره دکتری شیمی در دانشگاه های دولتی کشور»، (دکتر منصور عابدینی)،
 نخستین بار در سال ۱۳۶۴ دانشگاه شیراز به پذیرش دانشجوی دکتری شیمی اقدام کرد. پس از آن در دهه ۱۳۷۰ سایر دانشگاه های بزرگ دولتی به راه اندازی دوره دکتری اقدام کردند و تا پایان سال ۱۳۸۳ (مطابق مارس ۲۰۰۵) از ۱۶ دانشگاه و ۲ مرکز پژوهشی تعداد ۴۳۱ نفر به دریافت درجه دکتری شیمی نایل آمده اند که در مجموع ۱۵۱ نفر از استادان و دانشیاران، راهنمایی پایان نامه آنها را بر عهده داشتند. برای تهیه فهرست اسامی فارغ التحصیلان از همکاران دانشگاهی کمک طلبیدم و این فهرست شامل نام و نام فامیل فارغ التحصیل، نام و نام فامیل استاد راهنما، تاریخ دفاع، گرایش علمی، محل خدمت و عنوان کامل پایان نامه است. گرایش های این فارغ التحصیلان در زمینه های آلی ۳۲/۷٪، تجزیه ۲۹/۵٪، معدنی ۱۵/۸٪، شیمی فیزیک ۱۴/۶٪، پلیمر ۶/۷٪، و کاربردی ۰/۷٪ است. از میان این فارغ التحصیلان ۲۳۰ نفر جذب دانشگاهها شده اند و بیشتر آنها مرتبه استادیاری دارند و تعدادی هم تا مرتبه استادی رسیده اند. برای جمع آوری مقالات این فارغ التحصیلان از ISI و همچنین CV آنها استفاده شده است. در این گزارش تعداد ۳۶۶۳ مقاله اعم از ISI و غیر آن با ذکر عنوان مقاله، اسامی مؤلفان مشخصات مجله به ثبت رسیده است. به علت تکراری بودن بعضی از مقالات از طریق جستجوی رایانه ای معلوم شد که ۳۲۲۶ مقاله مربوط به ISI است. تعداد مقاله های غیرتکراری هم ۲۹۰۵ است. مجلات ISI که مورد استفاده این فارغ التحصیلان برای چاپ مقاله قرار گرفته ۲۳۸ عنوان است که میانگین ضرایب تأثیرگذاری آنها ۱/۳۴ است. بر اساس این گزارش ۶/۷٪ کل فارغ التحصیلان حداقل ۲۵ مقاله علمی دارند و جایگاه خود را به عنوان پژوهشگر شیمی مستحکم کرده اند. به پژوهشگران توصیه شده است که به دنبال «ازدیاد» مقاله نباشند بلکه با ژرف اندیشی بیشتر، مقاله های خود را در مجلات علمی با ضریب تأثیرگذاری بالا به دنیا عرضه کنند. به پژوهشگران توصیه شده است که نیم نگاهی به شیمی کاربردی و نقش آن در پیشرفت صنایع شیمیایی کشور داشته باشند.